

РАЗКАЗ ЗА ШОМОИЛ ОТ ДЕРБЕНТ ТАТСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Иван Троянски, 1976

chitanka.info

Това се случило много отдавна в град Дербент. Един от богатшите, на име Менешир ага, правел сватба на сина си. От ранно утро калесниците обикаляли из града и канели на тържеството всички познати и работници на Менешир ага. Когато калесниците дошли за Шомоил, него го нямало в къщи — бил на работа из градините. В къщи била жена му и калесниците ѝ казали:

— Да даде господ и във вашия дом да има радост, и вашите деца да се венчаят. У Менешир ага довечера има радост: жени сина си. Молим Шомоил да дойде на сватба и да сподели радостта ни.

След това калесниците тръгнали из другите къщи. Вечерта Шомоил се върнал късно. Жена му казала:

— Канят те на сватба в дома на Менешир ага. Днес жени сина си.

За да не закъснее, Шомоил не се преоблякъл и се запътил за сватбата в същите дрехи, с които работил. Дошъл Шомоил в двора на Менешир ага, а там пълно с хора. На няколко места готвачи с нови копринени кърпи и престилки шетали край огницата. Шомоил не влязъл навътре в двора, под навеса, а застанал до портата. Дълго чакал там, но никой не му обърнал внимание. Близо до него стоял Менешир ага и посрещал гостите. По негов знак шетачите настанявали богатите хора на почетните места, а сиромасите — където попадне.

Скоро наредили трапезите, започнало веселие, а Шомоил все стърчал до портата.

По едно време Менешир ага го забелязал, повикал един шетач и рекъл:

— Настани някъде този дрипльо.

Речено-сторено. Шетачът хванал Шомоил под ръка, настанил го сред сиромасите и просяците, донесъл му чаша ракия и чиния ряпа и се отдалечил. Шомоил погледнал към масите, край които седели богатшите и градските големци, видял, че там имало и пилаф с гъска, и месо, и всякакви зеленчуци, и вино, и ракия! Всичко имало на тези маси, с една дума.

Гостите се веселили дълго и си тръгнали късно след полунощ. Върнал се в къщи и Шомоил.

На следващия ден калесниците отново тръгнали из къщите да канят гости за продължението на сватбата. Поканили и Шомоил.

Но този ден Шомоил си дошъл от работа по-рано от обикновено, отишъл на баня, пременил се със сукнена антерия, с хубав халат,

наложил бухарски калпак, сресал брадата и мустаците си и чак тогава се запътил за сватбата.

Когато Шомоил наближил портата, срещнал го самият Менешир ага и казал:

— О, драги Шомоил, здрасти! Влез, седни начело на трапезата!

Менешир ага дори се поклонил и протегнал ръка. И Шомоил отишъл там, където седали градските богаташи и първенци. Като видели Шомоил с хубава премяна, богаташите се сгъстили, сторили му място. Шомоил седнал сред тях и зачакал какво ще поднесат на трапезата.

И ето че наредили трапезата. Какво само нямало там! Гостите започнали да ядат, да пият, а Шомоил не посягал към нищо. Забелязали това другите гости и се обадили:

— Драги Шомоил, защо не ядеш?

А Шомоил мълчал и пак не ядял. Видял това Менешир ага и казал:

— Защо не ядеш, драги Шомоил? Да са живи и здрави децата ти, яж!

Тогава Шомоил издърпал ръкава на антерията си и започнал да го насочва към чинията, към чашите и да изрича:

— На теб думат, сукнена антерия. На теб думат, хубав халат. На теб думат, бухарски калпак. Защо не ядете? Заради вас са донесли всички тези блюда! Яжте, яжте!

Гостите се учудили и казали:

— Драги Шомоил, не на твоите дрехи рекоха да ядат, а на теб!

И тогава Шомоил казал:

— Не, не на мен предложиха да ям! Ако предлагаха на мен всички тези вкусни блюда и вина, то и вчера щеше да бъде така. Нали аз бях същият Шомоил, както и днес. Тогава защо вчера не ми оказаха такова уважение, както днес? Ето защо. Вчера аз бях лошо облечен и ме сложихте на края на трапезата, и ме гостихте с ряпа и чаша ракия. Днес се облякох със сукнена антерия, с хубав халат, наложих бухарски калпак и ме настанихте начело на трапезата, и ме гощавате с най-добрите гозби. Значи, оказахте уважение на дрехите, а не на мен. Затова говоря на облеклото си: „Яжте!“ А аз не искам да ви бъда гост!

И Шомоил си тръгнал от сватбата в дома на Менешир ага. А мълвата за тази случка живее сред хората и до ден днешен.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.